

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010284
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa v trestnej veci proti obžalovanému N. O. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 20. júna 2013 odvolanie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici podané proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. novembra 2012, sp. zn. 1T/73/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. sa v napadnutom rozsudku z r u š
u j e celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný N. O., nar. XX.X.XXXX v Považskej Bystrici

o d s u d z u j e

podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T 114/2010 zo dňa 19.1.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/45/2011, zo dňa 29.5.2012, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 14. novembra 2012, sp. značka 1T 73/2012 bol obžalovaný N. O. uznaný vinným zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, asi v mesiaci máj 2009 v mieste bydliska na ulici D. č. XXX v obci N., okres Bytča, za pomoci nestotožneného elektrotechnického zariadenia stiahol z internetu elektronickú podobu bankovky nominálnej hodnoty 100 Eur, sériového čísla X 02273826809, ktorú následne vytlačil na nestotožnenom tlačovom zariadení s technikou striedavej tlače na kancelársky papier, túto obstrihol

nožnicami, pričom dňa 17. novembra 2009, asi o 22:20 hodine túto falšovanú bankovku predložil ako pravú pri platbe za zakúpený tovar pracovníčke pokladne č. 11 v Hypermarkete Tesco v Považskej Bystrici, avšak následne bol zadržaný policajtní PZ, ktorí tiež zaistili ním predloženú bankovku.

Za to bol odsúdený podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne. Na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. značka 1T 114/2010 zo dňa 19. 01. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2To 45/2011 zo dňa 29. 05. 2012.

Citovaný rozsudok nenabudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici v neprospech obžalovaného s odôvodnením, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. tak, ako mal. V písomnom odôvodnení odôvodnia prokurátor uviedol, že pokiaľ ide o skutkové zistenia a posúdenie konania obžalovaného po právnej stránke, postupoval súd I. stupňa v súlade so zákonom, v tomto smere je napadnutý rozsudok správny a zákonný. Nestotožňuje sa však s trestom, ktorý bol obžalovanému uložený. Prvostupňový súd neprihliadol dôsledne na závažnosť trestnej činnosti spáchanej obžalovaným, ktorý sa v priebehu 6 mesiacov dopustil 2 zločinov, pričom závažnosť zločinu podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. je vyjadrená aj v samotnej trestnej sadzbe, kde spodná hranica je až 7 rokov odňatia slobody. Súd I. stupňa pri tom neaplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. a to i napriek tomu, že boli na to splnené zákonné podmienky. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemal prvostupňový súd použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle § 39 Tr. zák. ale uložiť obžalovanému súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne na dolnej hranici trestnej sadzby 7 - 12 rokov. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1, písm. d), e) Tr. por. zrušil výrok o treste o napadnutom rozsudku a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3, 36 písm. j), l), § 37 písm. h) Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1,2, § 42 ods. 1, § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 1T 114/2010 zo dňa 19. 01. 2011.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu aj obžalovaný. Uviedol, že podľa jeho názoru je rozhodnutie prvostupňového súdu správne a zákonné, pričom boli zohľadnené všetky okolnosti. Poukázal na to, že doposiaľ nebol nikdy súdne trestaný a v prejednávacom prípade sa jednalo o primitívny falzifikát. Správne potom prvostupňový súd dospel k záveru, že uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby bez použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák., by bolo neprimerane prísne preto žiadal, aby odvolací súd odvolania prokurátora zamietol ako nedôvodný.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa zástupkyňa krajskej prokuratúry v plnej miere pridržala dôvodov písomného odvolania okresného prokurátora a žiadala, aby mu odvolací súd vyhovel.

Obhajca obžalovaného a sám obžalovaný uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za správny a zákonný, navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Nakoľko odvolací súd nezistil vo výroku o vine napadnutého rozsudku chyby odôvodňujúce podanie dovolania, pričom tento výrok ani odvolaním napadnutý nebol, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pochybenie súdu I. stupňa tak, ako ho konštatoval aj prokurátor v dôvodoch odvolania je nutné vidieť v tom, že aj keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa použitím tzv. asperačnej zásady zaoberal, vo výroku pri ukladaní trestu nepoužil prvostupňový súd ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., aj keď na to

boli splnené podmienky. Podľa tohto ustanovenia ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu (veta za bodkočiarkou bola nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zo dňa 28. 11. 2012 zrušená). Nakoľko s prihliadnutím na predošlé odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T 114/2010 zo dňa 19.01.2011 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu za dva zločiny spáchané dvoma skutkami, čomu mal správne prvostupňový súd pri ukladaní trestu dať výraz v použití citovaného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vo výroku. Keďže tak neurobil, odvolací súd musel zrušiť celý napadnutý výrok o treste a sám rozhodnúť o potrestaní obžalovaného. Prihliadal pri tom na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému na jednej strane v zmysle § 36 písm. j), l) Tr. zák. poľahčovalo, že pred spáchaním súbehu trestnej činnosti viedol riadny život, k trestnému činu sa priznal a tento oľutoval. Na druhej strane mu priťažovalo, v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. že spáchal viac trestných činov. S prihliadnutím na tieto skutočnosti odvolací súd mal ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 270 ods. 2 Tr. zák., ktorá je 7 až 10 rokov, upravenej s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a s použitím ustanovenia § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. (s aplikáciou nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zo dňa 28. 11. 2012) a § 42 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd však dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy išlo o pomerne primitívne falšovanie bankovky a pomery páchatel'a, ktorý je prvotrestanou osobou a tiež s prihliadnutím na jeho mladý vek, priznanie a celkový postoj k spáchanej trestnej činnosti, by použitie tejto trestnej sadzby (aj keď za dva zločiny) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania, pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V tomto smere sa teda nestotožnil s názorom prokurátora uvádzanom v odvolaní. Preto rozhodol tak, že podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne, pre výkon ktorého ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T 114/2010 zo dňa 19.1.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/45/2011, zo dňa 29.5.2012, ktorým bol N. O. uložený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu primeraný a bude ním splnený jeho účel v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.